

С Господ напред – тръгнал. Вървял що вървял, срещнал мечката.

– Здрава и жива, ма, голема усто!

– Жив и здрав! Ех, каква голема хала беше, но сега си станал човек. Аз знам къде си тръгнал, оттук право ще вървиш, ще стигнеш куче, кучето е с две глави, то ще ти каже къде да вървиш.

– Много ти благодаря.

С Господ напред – вървял що вървял, стигнал и до кучето.

– Здравей, бе, двуглавчо!

– Жив и здрав, бе, хала! Е-е, хубав момък стана, сега ще те изям като топъл хляб. Без акъл беше, като минаваше оттук, земята се палеше.

– След като искаш, излез да се бием.

– Ще се бием. Който ще победи, той ще спечели, ако те нагвия, и жена ти даже ще взема.

– Ако ме победиш, ще ти я дам, от сърце ще ти я дам.

Сполай на Господ – хванали се. Един отгоре – друг отдолу, ха отгоре – ха отдолу. С един удар момчето, с един юмрук го направил пияна кокошка.

– Какво, ще ми посочиш ли пътя, или да извадя ножа да ти отрежа главите?

– Ще ме посечеш, но ще те изям, не смееш да ми посегнеш.

– Трябва да ми кажеш откъде да мина.

– Ще ти кажа. Оттук ще тръгнеш, ще преминеш три планини, три морета и ще излезеш на сухо. Ще видиш три пътя. Тези три пътя ще те упътят и ти ще намериш за жена си лек.

– Е-е, благодаря ти, братко!

С Господ напред – тръгнал. Едно удряне на коня, Веднага станало. Минали три планини, три морета, слезли на сушата, на сушата пътят с три разклонения.

– О-о-о, майната му, кой път да хвана, този ли, този ли – нека да е средният.

Тръгнал да върви, тъкмо да стигне едно село, хората се вкаменили. Кой както си ходел, останал си така, на камък се превърнал.

– Ох, майната му, даже хората на камъни се превърнаха, сгреших този път.

Върнал се момъкът.

С Господ напред – хванал десния път. Като стигнал до хора, както си вървели спокойно напред, изведнъж се объркали и тръг-